

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1318/2020
16.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високог савета судства, Привредног суда у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 476/19 од 28.10.2019. године, у седници већа одржаној 16.07.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 476/19 од 28.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 476/19 од 28.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр 443/18 од 22.05.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи исплати на име новчаног обештећења због повреде права на правично суђење у разумном року износ од 400 евра, са законском затезном каматом почев од 22.05.2019. године, као дана пресуђења до коначне исплате, у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље преко досуђеног износа до траженог износа од 3.000 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиљи надокнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 476/19 од 28.10.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужене је одбијена а жалба тужиље је делимично усвојена а делимично одбијена па је пресуда Основног суда у Сомбору Прр 443/18 од 22.05.2019. године у делу одлуке о трошковима поступка преиначена, тако што је обавезана тужена да тужиљи поред износа од 27.000,00 динара исплати још износ од 5.400,00

динара, на начин и под условима као у првостепеној одлуци, док је у преосталом побијаном одбијајућем делу одлуке о главној ствари и непреиначеном делу одлуке о трошковима првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, са изменама и допунама), прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиље за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року у поступку пред Привредним судом у Сомбору у предмету Ст. 44/2010 а повреда овог права тужиљи је утврђена решењем Привредног суда у Сомбору Р4 818/2018 од 28.05.2018. године. О праву тужиље за новчано обештећење и висини новчаног обештећења судови су одлучили ценећи одредбе члана 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року. У ревизији тужиља указује на неуједначену судску праксу у погледу одлучивања о висини накнаде за новчано обештећење, међутим у пресуди која је приложена уз ревизију није реч о идентичној чињеничној правној ситуацији као што је у овој парници, тако да нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе. Висина новчаног обештећења одређује се у сваком конкретном случају према чињеницама и околностима које су од утицаја за оцену трајања суђења у разумном року.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 26.10.2018. године са захтевом за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року од 800 евра у динарској противвредности на дан исплате, а поднеском тужиље од 12.03.2019. године, тужба је преиначена повећањем захтева за исплату, тако што је постављен захтев за исплату 3.000 евра у динарској противвредности.

Чланом 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1.) и да ревизија није дозвољена (став 3.).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу која не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6.ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић